

خبر

آغاز تفحص مجلس از عملکرد وزارت نیرو

نمایندگان مجلس شورای اسلامی با تحقیق و تفحص از نحوه عملکرد وزارت نیرو درباره توسعه ظرفیت نیروگاهی برق کشور در سال ۱۳۹۲ تا ۱۴۰۰ موافقت کردند. به گزارش نفت جنوب، در جلسه علنی اخیر مجلس شورای اسلامی، علیرضا ورناصری نماینده مردم مسجد سلیمان تقاضای تحقیق و تفحص از نحوه عملکرد وزارت نیرو درباره توسعه ظرفیت نیروگاهی برق کشور در سال ۱۳۹۲ تا ۱۴۰۰ برق کشور را مطرح کرد و نمایندگان با ۱۶۰ رأی موافق، ۲۹ رأی مخالف و ۸ رأی ممتنع از مجموع ۲۲۸ نماینده حاضر با انجام تفحص موافقت کردند. محورهای تحقیق و تفحص از نحوه عملکرد وزارت نیرو درباره توسعه ظرفیت نیروگاهی برق کشور در سال ۱۳۹۲ تا ۱۴۰۰ به شرح زیر است:

۱- عدم اجرای بند «ب» ماده (۴۴) قانون برنامه پنجساله ششم توسعه مبنی بر صدور موافقت اصولی برای ایجاد نیروگاهها با بازدهی پنجاه و پنج تا شصت درصد (۵۵درصد تا ۶۰درصد)

۲- عدم اجرای بند «ت» ماده (۴۸) قانون برنامه پنجساله ششم توسعه مبنی بر افزایش توان تولید برق تا بیست و پنج هزار مگاوات

۳- عدم اجرای ماده (۴۹) قانون برنامه پنجساله ششم توسعه مبنی بر تشکیل بازار منطقه‌ای و ایجاد قطب (هاب) منطقه‌ای برق

۴- عدم اجرای ماده (۵۰) قانون برنامه پنجساله ششم توسعه مبنی بر افزایش سهم نیروگاه‌های تجدیدپذیر و پاک به حداقل پنج درصد (۵درصد) ظرفیت برق کشور

فاضلاب از زیر پای اهوازی‌ها جمع شد؟!

مدیرعامل شرکت آب و فاضلاب خوزستان گفت: تقریباً فاضلاب از زیر پای مردم در شهر اهواز جمع شده است. به گزارش نفت جنوب، محمدرضا کرمی نژاد در خصوص آخرین وضعیت طرح فاضلاب اهواز اظهار کرد: از شهر یورماه سال گذشته تاکنون در حدود ۲۳۱ خیابان در اهواز به طول ۲۳۷ کیلومتر کار فاضلاب انجام شده است.

وی افزود: حساسیتی که بر روی شبکه فاضلاب اهواز وجود داشت و همچنین مشکلاتی که در این زمینه گریبانگیر مردم شده بود، باعث شد تا دولت برای حل مشکلات فاضلاب اهواز با تمام قدرت ورود و شرکت آبقا نیز با تمام انرژی برای حل این مشکل تلاش کند. مدیرعامل شرکت آب و فاضلاب خوزستان با اشاره به اقدامات انجام شده در بحث حل مشکلات فاضلاب اهواز گفت: تقریباً فاضلاب از زیر پای مردم در شهر اهواز جمع شده است اما هنوز کار ناتمام است و در حال انجام باقی مانده طرح جمع آوری فاضلاب در شهر اهواز هستیم.

کرمی نژاد ادامه داد: تا پایان سال گذشته حدود ۲۰۳ جبهه کاری فعال برای اجرای طرح جمع آوری فاضلاب داشتیم که اکنون به ۱۳۷ جبهه کاری تقلیل پیدا کرده است که البته این کاهش جبهه‌های کاری به دلیل اتمام طرح‌ها در آن مناطق مورد نظر است. از این ۱۳۷ جبهه کاری، حدود ۷۰ جبهه کاری مربوط به قرارگاه خاتم الانبیاء و باقی جبهه‌ها در اختیار پیمانکاران شرکت آبقا است.

وی ادامه داد: از مجموع ۲۳۱ خیابان در شهر اهواز، ۵۷ خیابان خاکی بود و نیاز به آسفالت نداشته است. در باقی خیابان‌ها به جز ۲۳ خیابان که هنوز آسفالت نشده‌اند سایر خیابان‌ها کار آسفالت آن‌ها به اتمام رسیده است. این ۲۳ خیابان قرار است براساس قول پیمانکاران نهایتاً تا ۵ خردادماه آسفالت شوند.

مدیرعامل شرکت آب و فاضلاب خوزستان گفت: هم اکنون آسفالت ۸ خیابان در حال انجام است که از خیابان‌های حساس و پر تردد هستند و باقی خیابان‌ها نیز به سرعت و ظرف ۱۸ روز آینده آسفالت خواهند شد. در حال حاضر ۱۱ پیمانکار با اعتبار ۱۴۷ میلیارد تومان فقط در حال آسفالت خیابان‌های حفاری شده به منظور اجرای طرح فاضلاب هستند.

براساس گزارش ایسنا، کرمی نژاد عنوان کرد: اقدامات بسیار موثری در جهت حل مشکل فاضلاب و جمع آوری فاضلاب از زیر پای مردم در شهر اهواز انجام شده و در حال انجام است. عزم ما این است تا وضعیت فاضلاب اهواز را امسال به یک وضعیت پایدار و قابل قبول برسانیم تا نگرانی‌های مردم را در این زمینه مرتفع کنیم.

سحر بابایی؛ خبرنگار

شرایط منابع آبی در کشور تا حدی نامناسب شده که دیگر نمی توان از آن با عنوان بحران آب یاد کرد، بی شک شرایط آبی یک ابرچالش در کشور است که اگر امروز و همین لحظه برای آن تدبیر نشود با پیامدهای جبران ناپذیری رآینده نزدیک مواجه می شویم. آخرین وضعیت منابع آبی کشور نشان می دهد که بیش از ذخیره آب سدها به نیمه رسیده است. با توجه به اینکه ایران در یک منطقه خشک و نیمه خشک قرار دارد و ۸۵ درصد مساحت کشور در منطقه خشک و نیمه خشک است و از طرفی قرار گرفتن ۴۵ درصد جمعیت کشور در مناطقی که بیش از ۲۰ درصد از منابع آبی را دارند و نیز پدیده تغییر اقلیم که چند سال اخیر شاهد آن بوده ایم، نیازمند یک مدیریت و سازگار قوی به ویژه در حوزه آب کشور هستیم؛ امری که می تواند در بخش های مختلف مورد بررسی قرار بگیرد.

در حال حاضر ۷ درصد از آب مصرفی کشور شرب و ۳ درصد در صنعت است که خوشبختانه از طریق بازچر خانی، تصفیه و دوباره به چرخه مصرف باز می گردد و این پروسه حدود ۵ میلیارد متر مکعب آب باچر خانی به ما می دهد، البته در دولت قبل حدود ۶۰ تصفیه خانه ساخته شد اما واقعیت آن است که در مقابل مصارف عظیمی کشاورزی قابل توجه نیست.

در واقع مصارف کشاورزی با شنه اشیل آب کشور است و راندمان در این حوزه حداکثر ۴۵ درصد است.

باتوجه به این مهم، تغییرات تکنولوژی و استفاده از فناوری های نوین، یکی از مهم ترین راهکارهای مدیریت منابع آبی محسوب می شود؛ در این شرایط لزوم استفاده مجدد از پساب و بازچرخانی آب های تصفیه شده به عنوان یکی از راهکارهای دستیابی به منابع جدید آبی نمایان تر از پیش شده است. فاضلاب به عنوان یک منبع غنی از آب و کود شناخته می شود و به سادگی نمی توان این امتیازات را برای مصارف کشاورزی نادیده گرفت.

با این مقدمه، بهیهه جعفری بی بالان؛ معاون دفتر برنامه ریزی کلان منابع آب و تلفیق بودجه شرکت مدیریت منابع آب ایران با تأکید بر انسجام سیاست گذاری در مدیریت منابع آبی، در گفتگو با خبرنگار نفت جنوب اظهار کرد: موضوع آب یک مسئله مهم و حیاتی در سراسر دنیا است، موضوعی که اهمیت آن هر روز بیشتر می شود، آنطور که مجمع جهانی اقتصاد طی ۱۰ سال اخیر، اعلام کرده بحران آب همواره به عنوان یکی از ۱۰ ریسک پیش روی اقتصاد جهان معرفی شده است.

وی با بیان اینکه به دلیل اینکه ایران در یک اقلیم خشک و نیمه خشک قرار گرفته وضعیت منابع آبی در این کشور شرایط مطلوبی ندارد و گذر از آن نیازمند یک مدیریت مسنجم و بابرنامه است، تصریح کرد: در کشوری کم آب، راهبرد اصلی باید بر حفاظت و صیانت از منابع آب قرار باشد، چرا که تا نتوانیم منابع آبی محدود خود را صیانت کنیم، مسلماً نخواهیم توانست توسعه پایدار را در کشور رقم بزنیم.

معاون دفتر برنامه ریزی کلان منابع آب و تلفیق بودجه شرکت مدیریت منابع آب ایران با تأکید بر اینکه وضعیت منابع آبی متاثر از

یک مقام مسئول در گفتگو با نفت جنوب مطرح کرد:

تبخیر آب در کشور سه برابر متوسط جهانی است

وی افزود: علت این مسئله این است که مادر اسناد بالادستی و قوانین نیز شاهد وجود این تعارضات هستیم و بنابر این عمل به قانون خود منجر به انفصال سیاست گذاری هماهنگ بین ذی مدخلان بخش آب می شود.

گفتنی است، در کشور ما متأثر از طولانی شدن دوره های خشکسالی، کاهش بارش، افزایش دما و وقوع پدیده تغییر اقلیم، پتانسیل منابع آب تجدیدپذیر کشور با کاهش جدی مواجه شده است که قاعدتاً این امر بر میزان آب ورودی به پیکره های آبی و از جمله تالاب ها نیز مشهود است و لذا انتظار این است که در شرایط خشکسالی نیز آب مورد نیاز تالاب ها همانند سال های بابرش نرمال تأمین شود، امری نشدنی خواهد بود. البته براساس قانون هوای پاک، باید نیاز زیست محیطی تالاب ها در شرایط خشکسالی، ترسالی و نرمال با همکاری وزارت نیرو تعیین شود که مراتب در هماهنگی بین دونهاد در حال بررسی و اقدام است.

ذکر این نکته ضروری است که تأمین آب تالاب ها، لزوماً از محل رهاسازی از سدها تأمین نمی شود پس انتظار از وزارت نیرو برای تأمین آب تمامی تالاب ها (حتی آنهایی که بالادست آنها سازه کنترلی وجود ندارد و یا بخشی از نیاز مرتبط به رهاسازی از تأسیسات آبی است) صحیح نیست. به طور مثال رهاسازی آب از سدها برای محیط زیست، به دلیل فاصله زیاد بین سد و تالاب، عملاً منابع آب جاری در بازه رودخانه برای مصارف مختلف بالاخص کشاورزی برداشت می شود و مانع از رسیدن میزان آب رهاسازی شده به تالاب می شود. در همین ارتباط با طرح موضوع در شورای عالی آب و تشکیل کارگروه تخصصی برای بررسی امر، ستاد ملی هماهنگی و مدیریت تالاب های کشور به ریاست معاون اول رئیس جمهور و عضویت کلیه دستگاه های ذیربط پیشنهاد شد.

باید توجه داشت که در زمان بروز خشکسالی های شدید و زمانی که میزان منابع آب ذخیره شده در سدها حتی برای تأمین آب شرب جامعه هدف نیز کافی نیست و نیز عدم تأمین آب برای مصارف دیگر، سبب بروز مشکلات اجتماعی و امنیتی می شود، عمدتاً تلاش می شود تا از سهم محیط زیست به نوعی برای جبران این کمبودها استفاده شود. البته عدم تأمین آب حداقلی برای تالاب های نیاز لمطامت خاص خود را به جامعه (بخصوص در درازمدت) وارد می آورد که از آن جمله می توان به توسعه کانون های گردوغبار اشاره کرد. ضمن آنکه باید فرهنگ سازی لازم در این زمینه هم در بین مسئولین استانی و هم مردم صورت پذیرد که تأمین نیاز حداقلی تالاب ها در زمان خشکسالی، در واقع به نفع مردم منطقه نیز خواهد بود و لازم است مشکلات معیشتی مردم متأثر از کم آبی نیز به نحو مقتضی حل و فصل شود تا از دست اندازی به نیاز آبی تالاب ها جلوگیری شود. بنابر این لازم است برنامه مدونی برای ترسیم وضعیت کنونی تأمین آب تالاب ها و ساماندهی آن در جهت ایجاد شرایط پایدار در آنها تهیه شود که این برنامه حتماً باید شامل اعمال تغییرات قابل توجه برای کاهش مصرف آب باشد. هر چند تدوین و اجرای این برنامه نیازمند پشتیبانی حقوقی و قانونی است و بدون این پشتیبانی، اجرای این برنامه های تواند موجب بروز تنش های بیشتر شود.

شرایط تغییر اقلیم و کاهش بارش کشور و تبع آن افزایش دما موجب کاهش منابع آب تجدیدشونده شده است، تصریح کرد: از طرفی بر میزان جمعیت و به تبع آن بر میزان نیاز به غذا افزوده شده و در کنار نبود یک برنامه ریزی مدون برای توسعه فضایی کشور، توسعه بدون توجه به توان و ظرفیت اکولوژیکی مناطق مختلف کشور و پتانسیل منابع آب، راه خود را رفته است و متأسفانه همواره آب دنباله رو و نه تعیین کننده توسعه بوده و تلاش شده تا منابع آب جدید از طریق مهار آب های سطحی و ساخت سدها یا برداشت بیشتر و بیشتر از منابع آب زیرزمینی تأمین شود.

جعفری افزود: از این رو اثر تجمعی اقدامات انجام شده، سبب بروز ناپایداری در منابع آب، تخریب سرزمین، گسترش بیابان زایی، افزایش مهاجرت، توسعه حاشیه نشینی، افزایش تعارضات اجتماعی و مسائل دیگر شده که در یک کلام، توسعه پایدار کشور را به مخاطره انداخته است.

معاون دفتر برنامه ریزی کلان منابع آب و تلفیق بودجه شرکت مدیریت منابع آب ایران با بیان اینکه در حال حاضر بالغ بر ۶۰ درصد حجم بارش کشور از طریق تبخیر و تعرق از دسترس خارج می شود، گفت: با این وضعیت میزان تبخیر آب در کشور منبعث از شرایط جغرافیایی، حدود ۳ برابر متوسط جهانی است و بنابر این ضروری است در شرایط حاضر انجام فعالیت ها به گونه ای باشد که منجر به افزایش تبخیر آب نشود، به طور مثال از کشت در محیط های بسته حتی المقدور بجای کشت در محیط باز استفاده شود.

وی با تأکید بر اینکه اگر در حوزه مصرف آب درست عمل شود بخش بزرگی از مشکلات آبی کشور حل می شود، گفت: با یکارگیری اصول علمی و روش های خلاقانه در زمینه مدیریت آب، روش های آبیاری، مدیریت خاک، مدیریت کشت و کار، مدیریت بهینه مزرعه، استفاده از ابزارهای اصلاح شده و پیشرفته ای که تحمل خشکی را دارند و می توانند با آب کمتر محصول بیشتری تولید کنند، تغییر فصل کشت محصولات، توسعه گلخانه ها، کاهش ضایعات کشاورزی، بازچرخانی آب و استفاده چندباره از آن، می توان مصرف آب را در کشور بهینه کرد. البته اقدامات بسیار دیگری در این زمینه قابل انجام است که در این مقال نمی گنجد.

جعفری با بیان اینکه توجه به مسائل مدیریت آبی باید مورد توجه جدی واقع شود، عنوان کرد: تغییر اراضی دیم به آبی در راستای افزایش تولیدات، توسعه اراضی دیم در زمین های شیب دار، توسعه صنایع آب بر در مناطق مرکزی و کم آب کشور، توسعه شهرها بدون توجه به پتانسیل منابع آب و بسیاری دیگر، نمونه هایی از تعارض منافع بخش های مختلف و عدم هماهنگی در سیاست گذاری های مرتبط با بخش آب هستند؛ گفت: ایجاد کارگروه ملی سازگاری با کم آبی در سال ۱۳۹۶ با اعضای تقریباً مشابه شورای عالی آب و البته با سطح ریاست پایین تر از شورا، نمونه دیگری از ساختار های ایجاد شده برای تبیین هماهنگی بین ذی مدخلان فرابخش آب بوده است که البته این ساختار ها اگر چه موفقیت هایی داشته اند، اما آن چنان که باید نتوانسته انسجام سیاستی مطلوبی را بین بخش های مختلف اثر گذار بر آب به خصوص بخش کشاورزی و آب ایجاد کنند.

